

Bazen Biz Sistemi Hackleriz, Bazen Sistem Bizi Hackler

İnadına Dergisi

Nisan 2019

Biz hackerlar engellenmeyi sevmeyiz. Bilgisayarımızda “erişim engellenmiştir” yazısını göremezsiniz. Yasakları ve kuralları sevmeyiz, kuralları çiğnemeyi severiz. Kuralların çiğnediği insanlar da bizi sever.

Playstation oyunları çok mu pahalı? Çözülmesi imkansız denilen sistem bile bize vız gelir. Çünkü karşımıza çıkan her duvar tüylerimizi diken diken eder. İçimiz rahat etmez. Ta ki o kilit kırılana kadar uyumaz, yemez içmez uğraşırız. Ve onu kırarız.

İşte bu en zayıf yanıımızdır aslında. Çünkü sistem bunu kullanır ve bize bir sürü kilit sunar. Bu kilitleri çözmeye uğraşırken bir de bakarız ki bir duvar örölmüş etrafımızda. Ki bu duvar en tehlikelilerindendir; onu kolay farketmeyiz. Sokaktaki sesleri, engellenmişlerin ve ezilmişlerin seslerini duymayız çünkü önümüzdeki o kilidi kırmamız gerektiğini düşünürüz. Biz bilgisayarın ekranına kilitlenmiş ve dışarıdaki sesi duymazken sistem sömürüsünü sürdürür.

Peki ya bizim karşıımızdaki kilidi kuranlarla dışarıda haykıranları ezenler aynıysa? Aynı sistem sokağa çıkanları kovalarken internette korsanlık yapamı sonsuz bir kovalamacanın içine hapsediyorsa?

Telefon 1 kuruş bile elektrik harcamazken jeton 5 lira mı? Buzdan jeton yapıp yurt dışını bile ararız. Otoritelerin buharlaşan jetonumuzu bulamayıp kafayı yemesi de bize ayrı bir keyif verir doğrusu. Kırma kadar önemli olan yakalanmamaktır. Yakalanırsan bir daha kıramazsın çünkü.

Düşün ki sokağa çıkmadık ama yakalanmamak için kaçtık. Değişik bir his doğrusu. Paranoaya gibi bir şey. Bir takıldın mı vay haline. Kaçan yok, kovalayan yok ama sürekli peşindelermiş gibi bir his, aklınsla hala yakalanmama peşinde.

İnternetin kapıları açılırken gıcırdamaz. SMS ile olta atar, şişman balığı yakalarız. Kedi gibi sessizce sokulur, QR koduyla patronun hesabından oluklarız. Sonra sanki o banka hesabı hepimizden çaldıklarıyla dolmamış gibi, hemen “hırsız” diye bağırmaaya başlarlar. Ne yaygara ama!

Ama korsanın laneti açgözlölük. Yaşamak için çalmak başka, bitcoin patronu olmak başka...

Tabi ne kadar maharetli olursan, o kadar çok kırma istersin. Bir de o yanı var bu doymazlığın. Ama yanlış bir adımda sistemin eline düşersen sistem sana acımaz ve ruhunu çalar. Alır seni ya kodese tıkar ya da beyaz hacker (sanal polis gibi bir şey) yapar.

Bazılarımız isimsiz kalmayı sever. Otoriteyi sarsan anonim hackleri konuşulurken uzaktan izler. Bu davranış bencillikten uzak görünür ve

ayrıca güvenlidir. Bir düşünün; bir dev bir yerden yumruk yiyor ama yumruğun nereden geldiğini görmüyor. Korkmaz mı?

Korkar. Korktuğu için güvenlik bütçesini artırır. Güvenlik uzmanlarının maaşı artar. Güvenlik firmalarının hisselerinin değeri artar. Daha çok erişim engeli, daha çok güvenlik soruşturması, firewall, VPN, antivirüs.

Bu yazı da büyük sistemi hackliyor aslında. Hiç de karmaşık bir döngü içermiyor, gayet basit, anlaşılır bir ilkesi var. Kopyalanabilir, çoğaltılabilir ama isimsiz değil: Anarşizm!

”Bazen Biz Sistemi Hackleriz, Bazen Sistem Bizi Hackler”: Big Lebowski’nin sonundaki replikten bozma.

Anarşist Kütüphane

İnadına Dergisi
Bazen Biz Sistemi Hackleriz, Bazen Sistem Bizi Hackler
Nisan 2019

03.01.2021 tarihinde şuradan alındı: inadina.org

tr.anarchistlibraries.net